

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Samtalsunderlag för husgrupper

Tema 5: Tänk dig en förändring!

Vi inleder med en bibelvers, Joh 1:26: *"Mitt ibland er står en som ni inte känner..."* **På vilket sätt kan dessa ord ha med oss och med vår tid att göra?**

"Mitt ibland er står en som ni inte känner..."

Denna mening pekar både på vår förtvivlan och vårt hopp. Hur då?

Kommentar: Vår djupaste förtvivlan, vår rastlöshet och vår rotlöshet har sina rötter i att vi inte känner Gud. Varje rapport om krig och terror är en rapport om att vi inte känner Gud. Varje utslag av själviskhet, av självupphöjelse på andras bekostnad är ett utslag av att vi inte känner Gud. All ångest, all tomhet, all meningslöshet och all livsleda har sina djupa rötter i orden *"...en som ni inte känner."*

Men i samma, korta laddade mening finns också hoppet: *"Mitt ibland er..."* Mitt ibland er... finns Gud.

Läs aposteln Paulus ord från Apg 17:27-28.

Vad är hans budskap till folket i Aten?

Hur kan vi finna hopp i hans ord?

Vi tror på en Gud som har lovat sin närvaro mitt i våra liv. Och ändå har vi ofta svårt att omfatta det. Frågan är: Om Gud finns nära mitt i livet, hur kan vi då också låta det färga och forma tankelivet?

Ibland har jag undrat hur det kan komma sig att olika människor kan möta liknande situationer på så helt skilda sätt. Två människor drabbas av samma sjukdom. Den ene blir bitter medan den andre utstrålar hopp. Två människor lever under knappa förhållanden. Den ene blir avundsjuk, den andre är förnöjd. **Delar ni min upptäckt? Vad kan detta i så fall bero på?**

Bibeln visar oss att vi kan göra vårt tankeliv till en mötesplats där vi möter, samtalar med och lär oss att lyssna till Gud. När vårt tankeliv förändras, förändras vi. **Vad säger Rom 12:1-2 om detta?**

För att förstå Bibeln behöver vi veta något om vad den säger om hur det är med våra tankar utan Gud.

Vad säger Ef 4:7, 18 om detta?

När vi bröt med Gud bröts någonting inom oss. Bibeln säger att vi förlorade något. **Vad, Rom 3:23?**

Människan söker. Vi vet intuitivt med oss att vi har förlorat något. Våra tankeliv kretsar ofta omkring detta tomrum. Psykologen *Mihalyi Csikszentmihalyi* har ägnat många års studier åt att kartlägga tusentals människors tankeliv. Ett av de mest anmärkningsvärda resultaten handlar om ensamhetens konsekvenser. Studien visar att när vi är ensamma och inte störs av ljud eller andra intryck vandrar våra tankar automatiskt mot en känsla av missnöje, att inte räcka till, mot oro för framtiden och mot konstant självupptagenhet. Han skriver:

"Förståndets normaltillstånd är, tvärtemot vad vi ofta tänker oss, kaos... I sina försök att undvika detta tillstånd är människor ofta angelägna om att fylla sina hjärnor med vilken lättillgänglig information som helst, bara den hindrar koncentrationen från att vända sig inåt och uppehålla sig vid negativa känslor. Detta är förklaringen till att vi tillbringar sådana enorma mängder tid med att titta på TV, trots att vi sällan finner något nöje i det." **På vilket sätt kan detta knyta an till Ef 4:7,18, samt Rom 3:23?**

När en människa kommer till tro sker ett under i hennes inre värld. Jesus liknar det vid en födelse. Att säga ja till Gud är att släppa in Gud.

Vad säger 1 Kor 3:16 om detta?

Läs 1 Kor 2:16. Vad kan det betyda när Paulus skriver att han tänker Kristi tankar?

Alla våra tankar är dock inte Kristi tankar. (Eller?) Vi måste alltså lära oss att urskilja. Ibland blandar man ihop det egna känslolivet med Guds ledning. Det kan få svåra följder. **Samtala om hur man kan lära sig att urskilja vad som är "Kristi tankar" och vad som är egna eller andras tankar?**

Hjälp på vägen: **Hebr 4:12, Joh 1:18** (Kunde Jesus ha sagt det?), **Ords 12:15.**

"Det var under mitt första studieår på universitetet. En oro som jag inte förstod eller kunde härleda, hade börjat röra sig inom mig. Var det trots allt inte bibliotekarie jag skulle bli? En kväll blev jag desperat. Övertygad om att det var bråttom, sökte jag upp en pastor, som jag trodde hade en "het linje" till Gud. Delade min oro och väntade mig en mäktig profetia, som i ett ögonblick skulle kasta ljus över hela min framtid. Allt jag fick veta var att jag skulle gå hem och sova lugnt. Nästa morgon skulle jag ha min morgonbön "i vanlig ordning", be om ledning för den dagen, försöka uppfatta om Gud gav impulser i någon bestämd riktning. Så skulle jag göra nästa dag, och nästa och nästa.

Arg och besviken gick jag hem. Men jag gjorde som min rådgivare sa. Började avsätta tid för att vara hos Gud, försöka lyssna till honom. Idag vet jag att det var vishet i själavårdarens råd. Den som kräver att Gud idag, nu skall lägga fram ritningarna för hela livet så att man kan godkänna och skriva under, möter ofta inget annat än tystnad. Men Gud talar till den som dag efter dag söker hans ansikte och delar med honom, stora och små frågor, bekymmer och glädje." (Liselotte Johansson SMK)

Kommentera: Var det ett bra råd Liselott fick?

Om gruppen vill kan ni nu avsluta kvällen med att be Gud om hjälp till större känslighet inför Guds röst. Ni kan be att den eller de veckor som ligger framför får bli träningsveckor. Kanske vill ni göra en övning. Ta med ett litet anteckningsblock i fickan under veckan och teckna ner några av de tankar som betytt särskilt mycket för er, för att sedan dela det med varandra nästa gång ni samlas.